

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 581/2024
06.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхиње Коралије, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 312/22 од 23.11.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/24 од 30.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхиње Коралије, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 312/22 од 23.11.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/24 од 30.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 312/22 од 23.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 23.04.2021. године до 25.04.2021. године.

На основу одредбе члана 87. став 1. у вези члана 246а став 3. Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне ПВЦ кесице са опојном дрогом амфетамин укупне бруто масе 20,11 грама.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка чији ће износ бити утврђен посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/24 од 30.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Страхина Коралија, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Према наводима захтева, побијаним пресудама учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је претрес собе окривљеног извршен супротно одредби члана 158. ЗКП, па су самим тим незаконити сви докази који произилазе из те доказне радње, те их је требало издвојити из списка, у смислу члана 16. став 1. и 84. ЗКП. Бранилац као незаконит доказ означава пре свега потврду о привремено одузетим предметима од ПС Инђија од 21.06.2019. године, која произилази из незаконито предузете радње - неовлашћеног уласка у собу окривљеног, без наредбе суда и без сачињавања записника о претресу и службене белешке, као и вештачење НЦКФ од 04.09.2019. године, јер је вештачен предмет одузет супротно одредбама ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Према стању у списима, полицијски службеници ПС Инђија су на адресу окривљеног изашли по позиву његове мајке, јер је окривљени прекршио изречене хитне мере ради спречавања насиља у породици и вратио се у породичну кућу упркос забрани и том приликом су уочили да окривљени, који је био у алкохолисаном стању, нешто гура испод јастука, где су пронашли ПВЦ кесицу са опојном дрогом и исту су од окривљеног одузели уз потврду о привремено одузетим предметима ПС Инђија од 21.06.2019. године, коју је окривљени без примедби потписао, као и овлашћено службено лице полиције.

Дакле, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није предузета радња претресања собе окривљеног да би се примењивале одредбе Законика о кривичном поступку о претресању стана и других просторија, већ су овлашћена службена лица полиције у складу са својим овлашћењима у предистражном поступку приликом предузимања потребних мера из члана 286. став 1. ЗКП, на основу члана 150. ЗКП, сачинили потврду о привремено одузетим предметима од 21.06.2019. године, поводом проналаска предмета – ПВЦ кесице са опојном дрогом коју је окривљени сакрио испод јастука у присуству полиције, а који се по Кривичном законика морају одузети, односно предмета који могу послужити као доказ у кривичном поступку, поступајући

при томе и у складу са одредбама Закона о полицији и то пре свега из члана 30. став 3. тачка 2), 64. тачка 7) и члана 92 истог закона.

Имајући у виду наведено, предметна потврда о привремено одузетим предметима је проистекла из законитог поступања полиције и сачињена је сходно овлашћењима службених лица у слислу члана 286. ЗКП и испуњава све законске услове у смислу члана 147. и 150. ЗКП, имајући у виду њену садржину, па по оцени Врховног суда, формално по начину прибављања и по садржини у складу је са одредбама Законика о кривичном поступку, односно представља доказ који је могао бити коришћен у кривичном поступку.

Како се потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног АА сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног у којима истиче да незаконит доказ представља записник о вештачењу опојне дроге одузете од окривљеног МУП-а РС ДП УКП НЦКФ РЦКФ у Ужицу Група за физичко-хемијске анализе и вештачења 03.2.11.4.1 број 234-959/19 од 04.09.2019. године.

Из напред наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је поднети захтев браниоца окривљеног АА одбио као неоснован и на основу члана 491. став.1 ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић